

II.1. ČLEN

(el artículo)

Podstatná jména jsou ve španělštině obvykle doprovázena určitým nebo neurčitým členem. Jejich použití velmi záleží na skutečnosti, zda se jedná o informaci, která se vztahuje k něčemu již známému nebo k něčemu, o čem je mluvčí informován z předcházejícího projevu. Je nutné zdůraznit, že uvedená pravidla jsou často pouze orientační, protože v používání členu hraje důležitou roli subjektivní vnímání mluvčího.

A) Funkce členu

Člen ve španělštině doprovází obvykle podstatné jméno, avšak může doprovázet i jiné slovní druhy (infinitiv, zájmeno, přídavné jméno, částici či celou větu), které tímto způsobem zpodstatňuje.

El saber no ocupa lugar.

Las mías tienen cuatro años.

Al final me quedé con la roja.

Siempre compra lo caro.

Es importante saber el cuándo y el cómo.

Nunca admito un no por respuesta.

Me pondré el que más te guste.

No te hagas el sordo.

¡Ya habló la lista!

Me encanta el dulce.

Znalosti nezabírají žádné místo.

Těm mým jsou čtyři roky.

Nakonec jsem si vzala tu červenou.

Vždy kupuje to drahé.

Je důležité vědět kdy a jak.

Nikdy neberu ne jako odpověď.

Obleču si ten, který se ti bude nejlépe líbit.

Nedělej, že neslyšíš.

Chytrá promluvila!

Miluji sladké.

POZNÁMKA:

Mezi člen a podstatné jméno lze vložit přídavná jména či další určující výrazy:

la tan entrañable abuela Jacinta

ta zlatá babička Jacinta

B) Obecná pravidla pro použití členu

Obecně můžeme použít člen určitý, člen neurčitý či člen úplně vynechat, a to dle významu:

a) **člen určitý** používáme, když doprovází podstatné jméno, které označuje věc jedinečnou, abstraktní či konkrétní, tj. určitou věc nebo všechny věci jednoho druhu

el castillo de Praga

la torre Eiffel

los planetas

las plantas acuáticas

Pražský hrad

Eiffelova věž

planety

vodní rostliny

b) **člen neurčitý** používáme, jestliže doprovází podstatné jméno, které označuje jednu či několik neurčitých počítatelných věcí, kromě nichž mohou existovat i jiné

un árbol

una estatua

unos libros

unas universidades

strom

socha

knihy

univerzity

c) **člen nepoužíváme**, pokud se podstatné jméno chápe jako součást celku, dále v případě, že se jedná o použití látkových jmen nebo když je příslušné podstatné jméno použito v abstraktním významu

Los animales tienen patas.	<i>Zvířata mají tlapy.</i>
la mesa de madera	<i>dřevěný stůl</i>
Año de nieves, año de bienes.	<i>Únor bílý, pole sílí.</i>

POZNÁMKA:

V některých případech máme všechny tři možnosti (se členem určitým, se členem neurčitým nebo bez členu), avšak význam je poněkud rozdílný:

1. Construye las casas.	×	<i>Staví ty domy.</i> (jsou to konkrétní domy, pro mluvčího známé)
2. Construye unas casas.	×	<i>Staví nějaké domy.</i> (nevíme přesně jaké)
3. Construye casas.		<i>Staví domy.</i> (obecně – mluvíme o profesi – je stavitelem)

C) Člen určitý

(el artículo definido)

1. Tvary určitého členu

	mužský rod	ženský rod	střední rod
jednotné číslo	EL	LA	LO
množné číslo	LOS	LAS	-
stažené formy	A + EL > AL DE + EL > DEL	-	-

POZNÁMKA:

Člen nelze stáhnout s předložkou, pokud je součástí podstatného jména, např. jména zeměpisného, uměleckého díla.

Viajó en tren a El Ferrol. *Cestoval vlakem do El Ferrolu.*

Salió de El Cairo la semana pasada. *Odcestoval z Káhiry minulý týden.*

Překlad členu do češtiny není nutný, ale pokud se jedná o konkrétní předmět, který je mluvčímu známý, přeložíme člen pomocí ukazovacího zájmena.

He encontrado las llaves. *Našel jsem ty klíče.*

2. Použití členu určitého

Určitý člen se užívá:

a) **pokud mluvíme o něčem, co je adresátovi již známo**

Estos son los libros de los que te hablé.	<i>To jsou (ty) knihy, o kterých jsem mluvil.</i>
He visto el coche nuevo.	<i>Viděl jsem (to) nové auto.</i>

b) **při upřesnění rozvíjejícím větným členem**

La reunión de hoy se ha aplazado.	<i>Dnešní schůze byla odložena.</i>
El gato que tienes es muy arisco.	<i>Ta tvoje kočka je velmi divoká.</i>
La isla de los piratas está deshabitada.	<i>Ostrov pirátů není obydlený.</i>

c) v odkazovací funkci (nahrazuje podstatné jméno)

¿Quieres una tapa? Las de aquí son muy buenas.
¿Son tuyas estas gafas? – No, las mías son negras.

*Chceš jednohubku? Ty zdejší jsou moc dobré.
Tyto brýle jsou tvoje? – Ne, moje jsou černé.*

d) pro vyjádření všeobecného významu podstatných jmen

El submarino es un invento español.
Los catalanes y los vascos son conocidos por su gastronomía.
La lluvia es un fenómeno atmosférico.
El deporte es sano.

*Ponorka je španělský vynález.
Katalánci a Baskové jsou známí svou kuchyní.
Děšť je atmosférický jev.
Sport je zdravý.*

e) s abstraktními podstatnými jmeny

La paciencia es la madre de la ciencia.

Trpělivost je matkou vědy.

POZNÁMKA:

V případě abstraktních podstatných jmen se člen vynechává, jestliže spojení předložky a jména plní funkci příslovce:
Es necesario proceder con cuidado. *Je třeba postupovat opatrně.*

f) u jmen osob, pokud jim předchází obecné podstatné jméno (*el señor, la señora, la princesa, el coronel* apod.)

Ayer vino la señora Gutiérrez.
Me presentó a la princesa Estefanía de Mónaco.

*Včera přišla paní Gutiérrezová.
Představil mi monackou princeznu Stefánii.*

- Člen se nepoužívá v případě oslovení – viz E) Vynechávání členu, g)
- Podstatné jméno *don, doña* se používá vždy bez členu – viz E) Vynechávání členu, h)

g) u názvů jedinečných jevů, předmětů a skutečností a u světových stran

El eclipse del Sol pudo verse en toda Europa.
Hay quien todavía busca la piedra filosofal.
El golpe de estado de 1981 acabó en fiasco.
Los noruegos viven en el norte de Europa.

*Zatmění Slunce bylo vidět v celé Evropě.
Někteří stále ještě hledají kámen mudrců.
Puč z roku 1981 skončil fiaskem.
Norové žijí na severu Evropy.*

h) při pojmenování různých druhů sportů

No sé jugar al tenis.
El boxeo es un deporte violento.

*Neumím hrát tenis.
Box je násilný sport.*

i) u názvů institucí, organizací, politických stran apod. (i v případě zkratek)

El Instituto Nacional de Empleo tiene su sede en Madrid.
La OTAN es una organización militar.
Su partido preferido es el PNV.

*Hlavní sídlo Úřadu práce je v Madridu.
NATO je vojenská organizace.
Jeho nejoblíbenější politická strana je Baskická nacionalistická strana.*

j) u časových údajů**■ vždy před čísly označujícími hodinu**

Nos veremos a las tres.
Son las ocho y media.

*Uvidíme se ve tři.
Je půl deváté.*

■ při udávání dat

El 4 de junio viajaré a España.

4. června pojedu do Španělska.

■ u označování dnů a ročních období, v případě, že jim nepředchází sloveso ser

Me reuniré con ella el martes.

Sejdu se s ní v úterý.

x

Hoy es martes.

Dnes je úterý.

■ při udávání určitého věku, kdy se něco stalo

Tuvo su primer hijo a los cuarenta y dos años.

První dítě měla ve dvačtyřiceti.

■ **při udávání určité doby, která uplynula**

Volvió a casarse a los cuatro años de enviudar.

Znovu se oženil čtyři roky poté, co ovdověl.

■ **při označování částí dne s předložkou por** (někdy i a):

por la mañana, por la tarde, por la noche, al mediodía

ráno/dopoledne, odpoledne, večer, v poledne

a media noche, a media tarde

×

(o půlnoci), (v polovině odpoledne)

■ **v ... letech**

Fundó su empresa en los años treinta.

Založil svou firmu ve třicátých letech.

k) při označování řek, moří, oceánů, hor a pohoří

El Sena pasa por París.

Seina protéká Paříží.

Nos bañamos en el Cantábrico.

Koupali jsme se v Kantaberském moří.

El Ártico es un océano muy frío.

Arktický oceán je velmi studený.

El Aconcagua se encuentra en Argentina.

Aconcagua se nachází v Argentině.

El Himalaya es la cordillera más alta del mundo.

Himaláje jsou nejvyšším pohořím na světě.

l) u vlastních jmen a zeměpisných názvů, pokud jsou rozvinuta přívlastkem

En el Chile de Pinochet no había libertad.

Za Pinocheta nebyla v Chile svoboda.

La pequeña Clara no sabía dónde estaba.

Malá Klára nevěděla, kde je.

Visitaremos la célebre Barcelona.

Navštívíme slavnou Barcelonu.

m) u názvů některých regionů, měst a zemí, především u víceslovných názvů

■ **názvy států, jejichž součástí je obecné označení (república, estados, reino), lze použít se členem i bez členu**
(los) Estados Unidos, (la) República Checa, (el) Reino Unido

■ **názvy všech latinskoamerických zemí lze použít se členem i bez členu**

(el) Perú, (el) Panamá, (el) Ecuador, (la) Costa Rica, (la) Venezuela

■ **u některých vlastních jmen, kde je člen součástí názvu a píše se velkým písmenem**

La Haya (*Haag*), La Habana (*Havana*), La Coruña (*Coruña*), La Mancha, La Rioja, El Salvador

V těchto případech nedochází ke stahování předložek a a de se členem: **a El** Escorial, **de El** Cairo atd.

n) v případech, kdy se osobní jméno nebo zeměpisný název vyskytuje v zástupné funkci, jako např. označení pro fotbalový klub, obraz, dílo apod.

el Sevilla, el Barcelona (*fotbalové kluby*), el Quijote (*kniha*)

o) u přídavného jména ve 3. stupni

Siempre elegimos la ruta más larga.

Vždy zvolíme nejdelší trasu.

Se trata de la peor crisis de toda la historia.

Jedná se o nejhorší krizi všech dob.

p) před příjmeními v množném čísle označujícími rodinu

Los Martínez son muy agradables.

Martínezovi jsou velmi příjemní.

Los Bush pasaron el fin de semana en el campo.

Bushovi strávili víkend na venkově.

q) u jmen dynastií a obecně známých rodin

Los Trastámara fue una dinastía castellana.

Trastámarové byli kastilská dynastie.

U označení dynastií se většinou používá člen v množném čísle a jméno v jednotném čísle (*los Habsburgo, los Borgia*), ale v některých případech jsou v množném čísle člen i jméno (*los Borbones, los Austrias*).

r) u příjmení známých žen

La Caballé cantó su mejor aria.
La Pantoja es una cantante andaluza.

*Caballé zpívala svoji nejlepší árii.
Pantoja je andaluská zpěvačka.*

s) u přezdívek

Le llamaban „el Chino” por su origen oriental.
La Thatcher era conocida como la Dama de Hierro.

*Říkali mu Číňan, protože byl orientálního původu.
Thatcherová byla známá jako Železná lady.*

t) v některých případech před číslovkou**■ s číslovkou dos (los/las dos) má význam oba/obě**

No sabía si elegir uno u otro, así que he elegido los dos.

Nevěděl jsem, který si mám vybrat, tak jsem si vybral oba.

■ s vyššími číslovkami má význam všichni

Al final vinieron los cuatro y fuimos al cine.

Nakonec přišli všichni čtyři a šli jsme do kina.

■ při udávání procent

El 20% de los españoles compran por Internet.

20 % Španělů nakupuje přes internet.

u) v některých případech ve výčtu (jedná-li se o jedinečné skutečnosti a o podstatná jména v jednotném čísle, která chceme zdůraznit)

Perdió el interés por el cine, el teatro, la danza y hasta por la música.

Ztratil zájem o kino, divadlo, tanec a dokonce i o hudbu.

– Pokud věta obsahuje výčet podstatných jmen, která tvoří jeden celek, používáme člen pouze u prvního podstatného jména, ale u ostatních již ne, i kdyby byla odlišného rodu.

Los mosquetes, cañones y bombardas no bastaron para frenar al enemigo.

Mušketý, děla a hmoždíře k zastavení nepřítele nestačily.

– Pokud je ovšem první podstatné jméno ženského rodu a následující rodu mužského, doporučuje se používat člen u každého podstatného jména zvlášť.

Las bibliotecas, los colegios y los hospitales forman parte de cualquier ciudad grande.

Knihovny, školy a nemocnice jsou součástí každého velkého města.

v) v ustálených vazbách

dar los buenos días
dar las gracias
ir al centro/al trabajo/a la universidad

*pozdravit
poděkovat
jít do centra/do práce/na univerzitu*

3. Člen rodu středního LO

Člen středního rodu nemůže stát nikdy s podstatným jménem, neboť ve španělštině neexistují podstatná jména středního rodu. Používá se pouze v těchto případech:

a) zpodstatňuje přídavná jména, která se nevztahují k určitému podstatnému jménu. Sloveso je v jednotném čísle.

Lo bueno es que no ha llovido.
Lo importante es que estamos vivos.

*Je dobré, že nepršelo.
Důležité je, že jsme naživu.*

b) zpodstatňuje přivlastňovací zájmena samostatná v mužském rodě

Lo mío es peor que lo tuyo.

To moje (případ, problém) je horší než to tvoje.

c) zpodstatňuje přičestí sloves

Lo bebido provocó que durmiéramos toda la noche.

To, co jsme vypili, mělo za následek, že jsme spali celou noc.

d) zpodstatňuje přívlastkové věty se vztažným zájmenem *que*

Lo que me dijiste ayer no era cierto.

To, co jsi mi řekl včera, nebyla pravda.

e) s přídavným jménem nebo příslovcem ve vazbě *lo + přídavné jméno/příslovce + que* má zesilující význam. V tomto případě může mít přídavné jméno jakýkoli rod a číslo.

No sabes lo listo que soy.

Ani nevíš, jak jsem chytrý.

¡Lo cerca que estás y lo poco que nos vemos!

Jak jsi blízko a jak málo se vidáme!

¡Lo grandes que son estas ciudades!

Tahle města jsou ale velká!

f) mluvíme-li o něčem blíže nespecifikovaném, přičemž však mluvčí vědí, o co se jedná

Lo ocurrido ayer no me gustó.

Nelíbilo se mi to, co se stalo včera.

Lo de tu propuesta no me parece mal.

To, co jsi navrhoval, se mi nezdá špatné.

g) ve třetím stupni příslovčí

Habla lo más claramente posible.

Mluv co nejjasněji.

Corre lo más deprisa que puedas.

Utíkej co nejrychleji.

h) k zesílení významu ve vazbě *ser/estar + de + přídavné jméno ve druhém stupni*

¡Es de lo más sencillo!

Nemůže být nic jednoduššího.

¡Está de lo más insoportable!

Chová se úplně nesnesitelně.

D) Člen neurčitý

(el artículo indefinido)

1. Tvary členu nerčitého

	mužský rod	ženský rod
jednotné číslo	un	una
množné číslo	unos	unas

Neurčité členy *un, una, unos* a *unas* mohou mít specifický, nespecifický nebo obecný význam:

Specifický:

Busco a un profesor que habla checo.

Hledám učitele, který mluví česky.

(konkrétního učitele, o kterém vím, že mluví česky)

Nespecifický:

Busco un profesor que hable checo.

Hledám učitele, který by mluvil česky.

(jakéhokoli učitele, který mluví česky)

Obecný:

Tener un buen profesor es importante.

Mít dobrého učitele je důležité.

Při překladu do češtiny se někdy člen neurčitý překládá zájmenem neurčitým *nějaký*, tvary množného čísla také neurčitou číslovkou *několik*:

Ayer te llamó una chica.

Včera ti volala nějaká dívka.

He visto unos libros interesantes.

Viděl jsem několik zajímavých knih.

2. Použití neurčitého členu

Neurčitý člen se používá:

a) u osob, věcí, skutečností a jevů dosud neznámých či blíže neurčených

La vi salir con un hombre	<i>Viděl jsem ji odcházet s nějakým mužem.</i>
Encontró unas cajas en el desván.	<i>Na půdě našel několik beden/nějaké bedny.</i>

b) u rozvinutého přísudku jmenného se sponovým slovesem *ser*

Es una historia muy triste.	<i>Je to velmi smutný příběh.</i>
Es un actor conocido.	<i>Je to slavný herec.</i>
Praga es una ciudad muy bonita.	<i>Praha je velmi hezké město.</i>

c) v případech, kdy osobu, věc, skutečnost či jev začleňujeme do obecnější skupiny

He comprado un coche japonés.	<i>Koupil jsem si japonské auto.</i>
Ese mueble es un Luis XVI.	<i>Je to nábytek ve stylu Ludvíka XV.</i>

d) před číslovkou ve významu *asi, přibližně, okolo*

En la conferencia había unas 80 personas.	<i>Na konferenci bylo asi 80 lidí.</i>
El precio es de unos 300 euros.	<i>Stojí to přibližně 300 eur.</i>
Un 15% de los encuestados no quiso responder.	<i>Asi 15 % dotazovaných odmítlo odpovědět.</i>

e) po neosobním výrazu *hay*

Hay un nombre para cada cosa.	<i>Všechno má svůj název.</i>
Hay unas personas interesadas en la compra.	<i>Nějací lidé mají o tu koupi zájem.</i>

POZNÁMKA:

Pokud se jedná o látková podstatná jména a o podstatná jména v množném čísle, člen se někdy vynechá:

Si quieres comer algo, en la cocina hay pan y latas de atún.	<i>Jestli chceš něco jíst, tak v kuchyni je chleba a konzervy s tuňákem.</i>
--	--

f) s významem zesilujícím nebo zdůrazňujícím (často též se zájmenem *todo* nebo ve vazbě *estar hecho*)

Es todo un caballero.	<i>To je ale gentleman.</i>
Fue todo un espectáculo.	<i>To bylo ale představení.</i>
Está hecho un holgazán.	<i>Je z něj lenoch.</i>

POZNÁMKA:

Podobný význam má též použití jména se členem neurčitým (vyjadřuje se určitá charakteristika nebo typ):

Está hecho un Don Juan.	<i>Je z něj hotový donchuán.</i>
Un López nunca se rinde.	<i>Správný López se nikdy nevzdává.</i>

E) Vynechávání členu

Člen se nepoužívá:

a) u podstatných jmen, která jsou použita v obecném významu a bez další specifikace

Caliento leche para desayunar.	<i>Ohřívám mléko ke snídani.</i>
Comemos carne.	<i>Jíme maso.</i>

b) v nerozvinutém jmenném přísudku se sponou *ser* nebo po slovesech *nombrar, elegir* apod.

Juan es arquitecto.	<i>Juan je architekt.</i>
Son checos.	<i>Jsou to Češi.</i>

Se convirtió en alcalde. *Stal se starostou.*
 Resultó elegido gobernador con la mayoría de los votos. *Většinou hlasů byl zvolen guvernérem.*

c) u dní a ročních období ve spojení se slovesem ser

Es martes, viernes, domingo... *Je úterý, pátek, neděle...*
 Es verano, por eso hace calor. *Je léto, proto je horko.*

d) v časových údajích u měsíců a let

Vinieron a Barcelona en febrero de 2002. *Přijeli do Barcelony v únoru roku 2002.*
 Murió en 1990, a la edad de 40 años. *Zemřel v roce 1990, když mu bylo 40.*

e) u nepočitatelných podstatných jmen, pokud nejsou blíže určena

Si tienes sed, bebe agua. *Jestli máš žízeň, napij se vody.*
 Para beber tomaremos vino. *K pití si dáme víno.*
 Nos tomaremos una cerveza. *Dáme si jedno pivo.*

f) u podstatných jmen látkových (do češtiny se obvykle překládají přídavným jménem)

un vaso de plástico *plastová sklenička*
 el aceite de soja *sojový olej*
 el caramelo de chocolate *čokoládový bombón*

g) u oslovení (v 5. pádě)

¿Cómo se encuentra, señor Ruiz? *Jak se máte, pane Ruizi?*
 Señor Pérez, dirijase a la puerta doce. *Pane Pérezi, dostavte se k východu číslo dvanáct.*

h) u titulu Don, Doña a u vlastních jmen

Don Carlos hoy no está. *Pan Carlos tu dnes není.*
 Doña Inés es una mujer muy activa. *Paní Inés je velmi aktivní žena.*
 Mis mejores amigos son Juan y María. *Mí nejlepší kamarádi jsou Juan a Marie.*

POZNÁMKA:

Jestliže je podstatné jméno rozvinuto, používáme člen.

la Praga barroca
el simpático Jorge

barokní Praha
 (ten) sympatický Jirka

i) předchází-li podstatnému jménu přivlastňovací nebo tázací zájmeno nebo některá neurčitá zájmena

Éste es nuestro hogar. *Toto je náš domov.*
 Cualquier niño sabe la respuesta. *Odpověď zná každé dítě.*

j) u podstatných jmen v přístavku

Ana María Matute, escritora y miembro de la Academia, nació en Barcelona en 1926. *Ana María Matute, spisovatelka a členka Akademie, se narodila v Barceloně roku 1926.*

k) před výrazy otro a medio, pokud stojí před podstatným jménem ve funkci přídavného jména

No quiero otra camisa, quiero ésta. *Nechci jinou košili, chci tuto.*
 Después de beberse media botella, se durmió. *Vypil půl lahve a usnul.*
 ¿Has visto a los otros? Aún no han llegado. *Viděl jsi ostatní? Ještě nepřišli.*
 Tengo el zapato izquierdo, pero necesito también el otro. *Mám levou botu, ale potřebuji i tu druhou.*

l) u názvů vědeckých disciplín nebo studijních předmětů

Los estudiantes de Filología deben leer mucho. *Studenti filologie musí hodně číst.*

He suspendido Historia del Arte, pero he aprobado Griego y Latín.

*Propadl jsem z dějin umění,
ale uspěl jsem v řečtině a latině.*

Člen se vynechává rovněž ve spojeních typu: *profesor španělštiny* (profesor de español), *kurz angličtiny* (curso de inglés) atd.

m) ve výčtech obecného typu

Es un especialista en moda, diseño, pintura y artes plásticas. *Je odborník na módu, design, malířství a výtvarné umění.*

Někdy se ve výčtech užívá člen určitý – viz výše *Použití určitého členu*, t).

n) podstatná jména *mamá* a *papá* se užívají obvykle bez členu

Se lo diré a mamá cuando llegue.

Řeknu to mamince, až přijde.

Si papá quiere, iremos de excursión.

Jestli bude tatínek chtít, půjdeme na výlet.

o) ve vazbách se slovesy *estar de*, *ir de*, *servir de*, *hacer de*, *ser de*

Juan está de mecánico en un taller, pero antes había hecho de barrendero en Madrid.

Juan dělá mechanika v servisu, ale dříve pracoval jako metař v Madridu.

Nos iremos cuando sea de noche.

Půjdeme, až bude tma.

Estaremos de fiesta todo el fin de semana.

Budeme oslavovat celý víkend.

Sirvió de conductor de trenes toda su vida.

Celý život pracoval jako strojívdce.

Vamos de paseo hasta la playa.

Jdeme se projít až k pláži.

p) u podstatných jmen (většinou abstraktních) ve spojení s předložkou, která pak mají funkci příslovečného určení

Proceded con mucho cuidado.

Jednejte nanejvýš opatrně.

Lea las instrucciones con atención.

Přečtěte si pozorně návod.

q) při udávání dopravního prostředku, kterým se cestuje

Viajé en globo durante 80 días.

80 dnů cestoval balónem.

Iremos allí en coche.

Pojedeme tam autem.

r) u podstatných jmen v množném čísle, za kterými následuje přirovnání

Patatas así de grandes ya no se encuentran.

Takové velké brambory se už nevidí.

Desgracias como ésta nunca vienen solas.

Smůla nechodí po horách, ale po lídech.

s) u frází tvořených pomocí předložky *a*, vyjadřujících způsob

Calculó la distancia a ojo.

Vyměřil dálku od oka.

Lavar a mano o a máquina.

Vyprat ručně nebo v pračce.

La mató a sangre fría.

Chladnokrevně ji zabil.

t) u podstatných jmen, jejichž význam je pro mluvčího synonymní nebo ekvivalentní a jež jsou spojena spojkou *o*

Se bebió un zumo o jugo de piña.

Vypil ananasový džus nebo šťávu.

Leyó la prensa matutina o diario de la mañana.

Četl ranní tisk nebo ranní noviny.

u) v příslovích, kde nepřítomnost členu vyjadřuje skutečnost s všeobecným významem

Mujer que habla latín, no tiene buen fin.

Žena, která umí latinsky, skončí špatně.

Ojos que no ven, corazón que no siente.

Sejde z očí, sejde z myslí.

v) v časových vyjádřeních po dvojici předložek *de* – *a*

Tenemos clases de ocho a doce.

Máme vyučování od osmi do dvanácti.

w) u řady podstatných jmen, která tvoří součást ustálených vazeb a výrazů

a/en casa	<i>domů/дома</i>	tener en cuenta	<i>vzít v úvahu</i>
a/en casa de	<i>ke (komu)/u (koho)</i>	hacer caso de	<i>všimnout si (čeho)</i>
a pie	<i>pěšky</i>	tener tiempo	<i>mít čas</i>
causar efecto	<i>mít účinek</i>	tener razón	<i>mít pravdu</i>
causar pena	<i>vyvolat lítost</i>	tener frío/calor	<i>být (někomu) zima/teplo</i>
darse cuenta de	<i>uvědomit si (co)</i>	hacer frío/calor	<i>být zima/teplo</i>
dictar sentencia	<i>vynést rozsudek</i>	en nombre de	<i>jménem (koho)</i>
mostrar frialdad	<i>být chladný</i>	en honor de	<i>na počest</i>
mostrar ironía	<i>být ironický</i>	en favor de	<i>ve prospěch</i>
poner empeño	<i>snažit se</i>	atd.	

F) Člen u podstatných jmen, která začínají na přízvučné a- nebo ha-

Jestliže podstatné jméno ženského rodu začíná na přízvučné a-, ha-, klade se před něj v jednotném čísle člen určitý *el* nebo člen neurčitý *un*. Shoda s přívlasky je však vždy v ženském rodě:

el Aula Magna	<i>velká aula</i>
el agua fría	<i>studená voda</i>
Tiene un hambre canina.	<i>Má hlad jako vlk.</i>
Toda el aula aplaudió al profesor.	<i>Celá posluchárna učiteli tleskala.</i>

V množném čísle a v případě, že podstatnému jménu v jednotném čísle předchází ještě jiné slovo, je člen ve tvaru ženského rodu.

Las aguas del mar Mediterráneo son calientes.	<i>Vody Středozemního moře jsou teplé.</i>
Tienen una nueva arma muy eficaz.	<i>Mají novou velmi účinnou zbraň.</i>

POZNÁMKA:

Výjimku z tohoto pravidla tvoří:

- la a, la hache (*písmena abecedy*) *písmeno a, písmeno h*
- podstatná jména, která mají stejný tvar pro oba rody, anebo podstatná jména, která se začala používat v ženském rodě až v současnosti

La árabe de este grupo habla muy bien español.
La árbitra señaló un penalti inexistente.

*Ta Arabka v této skupině mluví velmi dobře španělsky.
Rozhodčí pískla neexistující penaltu.*

- zkratky ženského rodu začínající na přízvučné a-

la AFA (Asociación del Fútbol Argentino)
la ACB (Asociación de Clubes de Baloncesto)
la APD (Agencia de Protección de Datos)

*Asociace argentinského fotbalu
Asociace basketbalových klubů Španělska
Úřad na ochranu dat*